

ת"פ 36696/04/22 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד אחמד זידאת - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 36696-04-22 מדינת ישראל נ' זידאת

בפני	כבוד השופטת שוש שטרית
המאשימה	מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד	ע"י ב"כ עו"ד חננאל שקלאר
הנאשם	אחמד זידאת - בעצמו
	ע"י ב"כ עו"ד אדיר בן לולו

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. על פי העובדות הכתב האישום, בערב של יום 19.04.22 נתפס הנאשם שהינו תושב הרשות הפלסטינית, בשעת ערב בשוב בשגב שלום, מבלי שהחזיק בידיו אישורי כניסה ושהייה כדין בישראל.

טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה הגישה כראיה לעונש את רישומו הפלילי של הנאשם ובטיעוניה בכתב עתרה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר תנאי ל-5 חודשי מאסר בפועל. אשר לעונשו של הנאשם בתוך המתחם למקומו בחלק האמצעי של המתחם, נוכח עברו הפלילי הכולל 3 הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם, עו"ד אדיר בן לולו, בטיעונו סבר כי ניתן להסתפק בימי מעצרו, 6 ימי מעצר לצד ענישה כלכלית בדמות קנס כספי בגובה ההפקדה בתיק המעצר, סך של 8,000 ₪. ב"כ הנאשם ציין בענישה הנוהגת כיום בעבירה של כניסה אחת לישראל ללא עבירות נלוות, שהינה מקלה, ואף במקרים שנסיונותיהם חמורות יותר מהמקרה הנדון. בין היתר הפנה לת"פ 59749-03-22 שם הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, הסעת שב"ח ונהיגה ברכב ללא רישיון, אשר עונשו נגזר ל 7 ימי מאסר כימי מעצרו והושת עליו קנס כספי בסך של 4,000 ₪. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין כי הנאשם נכנס לישראל לצרכי עבודה בלבד, תחתן לפני כחודשיים, הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה וכי עברו הכולל 3 הרשעות בעבירה של כניסה לישראל כשהאחרונה שבהן היא משנת 2019, אינו מכביד.

דין והכרעה

בכניסתו ללא היתר כניסה כדין פגע הנאשם בערך החברתי שנועד להגן על זכותה של המדינה לקבוע ולהחליט מי יכנס בשעריה ובגבולותיה, באיזה אופן ולאילו תכלית, תוך הבטחת הסדר הציבורי ובטחון הציבור. ידוע הוא הכניסה לתחומי המדינה שלא בדרך הרגילה מכבידה על רשויות האכיפה, הנאצים להתמודד ולעסוק גם במרדפים אחר שוהים בלתי חוקיים. המאשימה לא טענה למניע ביטחוני בכניסתו של הנאשם לישראל, ועדיין, גם אם נניח לטובתו כי גנב הנאשם את הגבול לצרכי עבודה בלבד, בעצם כניסתו הוא מקים פוטנציאל סיכונים לכר לפעילות נוספת מפרת סדר וביטחון, על ידו ואף על ידי גורמים המעוניינים בכך. ראו לעניין זה דברי כב' השופט ס. ג'ובראן ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (9.12.2014) [להלן: "**הלכת אלהרוש**"]:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה"

על פי הלכת אלהרוש הנ"ל, מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע עבירה לאירוע הכולל כניסה בודדת, **ללא עבירות נלוות**, המבוצעת על ידי נאשם **שאין לחובתו עבר פלילי**, נע בין מאסר על תנאי ברף התחתון לבין 5 חודשי מאסר בפועל ברף העליון (כולל מאסר על תנאי), לצד רכיבי ענישה נוספים:

"... בהיעדר עבירות נלוות לה, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחיד, לנוכח הדמיון בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה במקרים השונים.
[...] אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". [...] **כאשר העבירה נעברת יותר מפעם אחת, ניתן להתחשב בכך "בתוך המתחם"; וניתן גם לערוך מתחם עונש הולם שונה - ושיקול הדעת בעניין זה נתון לבית המשפט הדן.**"

באופן חריג הלכת אלהרוש לוקחת בחשבון היעדר עבר פלילי כחלק מקביעת מתחם העונש ההולם, שהינו נתון אשר מקומו בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם. מתחם הענישה שנקבע בהלכת אלהרוש גם נתון למצבים משתנים (מצב בטחוני נתון ו/או שוני במדיניות הענישה ממחוז למחוז) בהם יש להביא לשינוי במתחם הענישה במקרים דומים, אף לשינוי הענישה בתוך המתחם.

במקרה הנדון נמצא כי לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות מהשנים 2017-2019. לצד זאת נמצא כי מדובר בהרשעה בעבירה של כניסה לישראל, ובהרשעתו משנת 2018 נמצא עבירה נלווית של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו שהינה עבירה שב"חית נלווית מובהקת. מכאן ובשים לב להלכת אלהרוש כאמור, לרבות עמדת המאשימה לקביעת מתחם העונש בין מאסר על תנאי ועד 5 חודשי מאסר בפועל, אינו מוצאת בנסיבות מקרה זה לקבוע מתחם עונש שונה מהותית מהמתחם שהותווה באל הרוש, ועל כן, הנני לקבוע את מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי וועד 6 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

תיקון 113 לחוק העונשין מורה כי קביעת העונש בתוך המתחם תעשה תוך התחשבות בנסיבות אישיות של הנאשם וכאלה שאינן קשורות לביצוע העבירה.

כל שניתן ללמוד על הנאשם הינו כי הוא תושב 1996, נישא לפני מספר חודשים וכי כניסתו לישראל הייתה לצרכי עבודה. המדובר בנאשם אשר לקח אחריות על מעשיו והודה בביצועם בהזדמנות הראשונה, ובהודייתו נחסך זמן שיפוטי וציבורי יקר.

מרישומי הפלילי נלמד כאמור, כי לחובתו 3 הרשעות קודמות בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. הרשעתו האחרונה משנת 2019 בעבירת שב"ח ללא עבירות נלוות, בגינה נגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל לאחר הפעלת מאסר על תנאי בן 3 חודשים שחלקו ירצה במצטבר לעונש בן חודשיים שהושת עליו. גם בהרשעתו משנת 2018 בעבירת שב"ח והפרעה לשוטר הופעל מאסר על תנאי בגינה. הרשעתו משנת 2017 היא בעבירת שב"ח ללא עבירות נלוות.

הרשעותיו הקודמות של הנאשם בעבירה זשה, מצדיקות למקם את עונשו מעל הרף התחתון של מתחם העונש ההולם, והדברים מקבלים משנה תוקף לאור משקלם של שיקולי התרת היחיד והרבים, נוכח נפיצות העבירה והשלכותיה על משאבי כוחות הביטחון וגורמי האכיפה לצמצם בהיקפיה ונזקיה.

הישנות מעשי עבירת השב"ח מלמדת על נחישותו של הנאשם להתעלם מהוראות החוק מקום בו הורשע וריצה תקופות מאסר של שלושה חודשים. **יודגש, כי בימים אחרים הסבירות לקביעת עונשו של הנאשם גבוהה בתוך המתחם שנקבע, הייתה גבוהה נוכח הישנות מעשה העבירה ובשים לב כי בהליכים הקודמים, בגין עצם הכניסה הבודדת נגזר עליו עונש של 2 חודשי מאסר, זאת בנוסף למאסר על תנאי והתחייבות כספית שהופעלה. (ראו למשל, בעפ"ג 70955-11-17 רואשדה נ' מדינת ישראל, שם דחה בית המשפט המחוזי בב"ש ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של כניסה יחידה לצרכי עבודה ללא עבירות נלוות, בעל עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות דומות, עליו גזר בית משפט קמא 70 ימי מאסר וקנס בסך 2,000 ₪; וראו מהעת האחרונה בת"פ 26467-03-22 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' פחורי (15.05.2022), גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין, 28 ימי מאסר בפועל.**

לצד הדברים האמורים, לא ניתן להתעלם כי מדיניות הענישה הנהוגה כיום במחוז דרום, כטענת ההגנה, התאימה עצמה (בין היתר למצב הביטחוני שהיה שקט יחסית) ומלמדת על שינוי והקלה ברכיב העונשי הכולל מאסר בפועל אשר לרוב נהינו בן מספר ימים גם במקרה בו מדובר נאשם שלחובתו הרשעות קודמות שאינן כוללות עבירות פליליות מובהקות (להבדיל מעבירות שבחיות נלוות) (ראו למשל, בת"פ 9625-04-17 נגזרו 5 ימי מאסר, בת"פ 38590-02-17 נגזרו 10 ימי מאסר, ות"פ 35648-01-17 נגזרו 10 ימי מאסר ומקרים רבים מהעת האחרונה).

לצד מדיניות ענישה המקלה יותר כיום עם שב"חים שאינם מבצעים עבירות פליליות נלוות ואשר כל מטרת כניסתם לישראל הינה לעבודה ופרנסה, יש להיזהר שמא שיקולי הרתעת היחיד והרבים ייפגעו ממדיניות ענישה זו ועל כן נדרש

איזון ברכיבי ענישה אחרים, בין היתר בהכבדה כלכלית משמעותית ותקופת מאסר על תנאי ממושכת.

מכלל הדברים האמורים הנני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 6 ימי מאסר, מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו על פי רישומי שב"ס; למען הסר הספק הנאשם סיים לרצות את ימי מאסרו.
- ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ג. קנס בסך 6,000 ₪ או 45 ימי מאסר תמורתו. לאור הסכמת ההגנה, הקנס יקוזז מהסכום שהופקד בתיק המעצר הקשור לתיק זה.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ג, 06 פברואר 2023, במעמד הצדדים.